

GAZETA MARELE

Un exemplar

Acastă foaie e odată pe săptămână

DUMINECA

Abonamentele se fac în passagiul român No. 9—11; iar prin districte pe la corespondenții săi sau prin postă, rimitându și prețul.

50 bani.

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe an pentru capitală.....	24 lei nou
pe jumătate an.....	12 "
pentru districte pe an.....	27 "
pe 6 luni.....	14 "
pentru străinătate.....	37 "

Proprietar, T. I. STOENESCU

PENTRU ABONAMENTE ȘI RECLAME SE VOR ADRESA LA D. CONSTANTIN STOENESCU GIRANTE ȘI ADMINISTRATOR.

ODE la FAVORIȚI

Voi, ce din origină sunteți toți șarlatani,
Și ca o carieră umeltă la tirani;
Voi, ce formați aicea câte un stat în stat
Și n'aveți pedepsire înd țerra ați predat;
Avidi de avuție ca și o risipiți;
Trăind în mari palae ca niste sibați;
La mese strălucite e țerra le plătește,
Din pâinea ce din gra copiilor răpește;
Cu vase aurite bând vinuri rari streine,
Și sărutări impure pe gură de Mesaline,
Voi, ce-ați mâncat regimul cădut prin despoeri,
Și-ați cumpărat plate, moși ca mari boeri;
Acum voi la puter din nou, inchipuiți,
Sperați ca să mai stringeți ceva vechi rămășiți;
Voi, care predați țrra, strigați, mai sus ca toți,
Că cei ce nu vă lăa, de a fura, sunt hoți!

* * *

Răsună Capitala detunuri, de fanfare;
Tot mișcă, tot lucste în aer tot ce are
Loc în budgetul erei, în bande-electorale;
Și gazetari ce laud virtutea pe parole. —
Se Varsă riuri d'aur în aste sărbători,
De la ai capitalăi avuți locuitori;
Luceșu ne-numerate făclii și dulci zimbiri,
Speranțe de frumoe și de dulci fericiți,
Plăcut amestecate cu câni morți aruncați,
Ne măsurate strade mai rău ca la Galați;
Dar nu era mai line în locu d'o sărbătore
Să dea puțină viață acelu care mōre?
Să dea dreptate celor ce cu dreptate strigă —
Și pâinea și căldura la cei ce moru de frig?
Nu sgomote deșate ce facu bande vindute,
Și apără pe aur și oioare și virtute!
E fericită țerra acum ca nici odată,
Strigă cei ce din budgete de posturi se imbată!
E adevăr, aceste figuri de fericiți
P'a lui Mitică față se varsă trandafir;
Pe pieptu păsăruce, figuri de fericiți,
Ce nu vestesc că țerra resare 'n străluciri.
Aceste bande, care, cu rețevă 'n mână,
Așază libertatea și gloria română,
Acei omeni ce-au aer de gușe de rețoi,
Ce îi hrănescu jidanii cu auci și usturoi;
O constituțiune de ipsos, cu de feru,
Abusuri no dă nouă vestitul Ministeru. —
Abia legi facu, și'n dată le lasă în uitare,
Și focul se 'nvelește pe santele a tare. —
Nepoții, favoriții aji s'au mai potolitū,
Abia vr'o șese posturi de omū au mai opritū.

* * *

Veniți vă chiamă țerra, nu scim ce mâine o fi,
La ministeru se pōte earū roșii a veni,
O catastrofă pōte? e bine, ce o să fie!
La ora cea din urmă să faceți avuție!

Să puneți biru pe țerra și fără Adunare,
Unu bilu de indemnitate, băgați în buzumare;
Surprindeți slugi și țerra se fiți de ei spălați.
Voi n'aveți pedepsire, furu, furu, furu, furu;
Și dacă vreți ca nimeni să nu dieă nimicū
Chemați pe toți la masă pe mare și pe micū.

SĂMBĂȚĂ 29 NOEMBRE 1869

Toți strigă "Instrucțiune și Educațiune",
și în capulu tuturilor este junelă învețatū și
Doctorū în mai multe sciințe, **Esarcu!**
Acesta strigă mai tare de câtu toți, fiindu
că și-a făcutu o specialitate din ele.

Se vedemū acum ce este *Instrucțiunea și Educațiunea*,
și dacă ea lipsește din țerra
sēu este raspândita în gradulu celū mai mare.
Se vedemū dacă Domnulu Esarcu o cere,
din punctulu nostru de vedere, sēu Domnia
sea are altulu.

Dupe noi "*Instrucțiunea și Educațiunea*,"
este a fi în totu-d'auna cu mijloculu inco-
voiatū și a te închina mai multu *viciulu* de
cātu *virtuții*.

Instrucțiune și Educațiune este ca unui
regimū de trădare, de prostituția, de min-
ciuna și de nerușinare, se-i dai totu până
și onōrea, și se priimesci de la elu în schimbū
totu, până și umilinta și degradarea.

Instrucțiune și Educațiune este se strigi
necontentitu Patrie, libertate, egalitate și po-
porū, și se intri în societati pentru instruc-
țiunea acelu poporū cu aceia cari n'au voitu-o
nici odată.

Instrucțiune și Educațiune este se primești
a fi numitu deputatu într'unu colegiu unde
nu ești cunoscutū nici măcarū din nume,
ci numai fiindu că te cunōsce unu mini-
stru ore care și prefectulu locale a aflatu de
la acelu ministru că te ocupi în acelu mo-
mentū cu *Instrucțiunea și Educațiunea* prin
Elveția și Italia.

Instrucțiune și Educațiune este a umbla
dupe favori și cruci, numai ca se poți im-

pune mai bine poporulu aceste *precepte sante*
prin strălucirea lorū.

"*Instrucțiune și Educațiune*," este ipo-
cizia, și punerea luminei sub obroc, ca
se se împartășescă de ea numai tălharii ce
mari și se le serve la jefuirea popōrelorū
prin contribuțiuni diferite eșite *spontanēu*
de sub biciulu zapciulu.

"*Instrucțiune și Educațiune!* este mace-
turile, comploturile, torturele, deghisarile
gendarilor, calcările legilorū prin loterii,
formările de bande pușcariōse în capitale,
impertinența cocotată susu, abusu de pu-
tere și abusu de banii Statulu în gra-
dulu celū mai mare, justiția lasată pe mâna
copilorū cari, ca copii cum aruncați în focu
acasă la parinți hărtiele familii lorū cele
mai trebuitōre, sēu facu smeu cu ele,
totu astu-felu, în funcțiunile ce ocupă se
jōca cu interesele cetățenilorū și cu drep-
turile lorū, aruncându în focu sēu fă-
cându smeu din ele, pentru a sbura în aerū
și a nu se mai întelni cu ele proprietarulu
lorū.

"*Instrucțiune și Educațiune*," este corrup-
țiunea în gradulu celū mai mare introdusū
de Guvernu în tōte clasele societatei, prin
bani, prin decorațiuni, prin posturi și prin
amenintări sēu chiar areștări și batai.

"*Instrucțiune și Educațiune*," în fine, este
desființarea Guvernelorū democratice și li-
berale, alese prin voința poporulu și înlo-
cuirea lorū prin cele despotice, venite
din moși stremōși la cărma prin voința
divina, adică. Nimicu fără Dumneđu și totu
numai prin Dumneđu; proscierea tutu-
lorū celorū ce susținū guvernele demo-
craticē și combatū pe celū autoritarū; su-
grumarea presei; areștări și gōne.

Domnulu Esarcu scia mai bine de câtu
ori cine că dacă este vorba de asemenea
"*Instrucțiune și Educațiune*," o mare parte
o avemū și restulu e pe drumū de a veni

în curîndu. Credemî însê cã Domnia sa o cere din altu punctu de vedere pe care noi nu'lu vedemî prin velulu nostru celu negru alu nesciinței! cu care ne suntû învelîti ochii.

— Atunci dacã nu vede, ca Dv. ne vorû întreba lectorii, pentru ce a priimitû a face parte din Adunarea actualã, alêsã scimû toti cumû și *bãnuita a fi expresiunea țerei*, dupe cum dicea Domnul Boerescu în ședința de la 27 ale corenteii? de ce a priimitû mai cu sêmã când scia cã a fostû alesû de unû colegiû în care nu'lu cunôsce nici chiarû Prefectulû?

— Ca se fiã deputatû, le vomû raspunde noi și se lucrede și mai multû pentru introducerea *restului de Instrucțiune și Educațiune* ce ne mai lipseste!

— Dar demnitatea? Dar amorul propriu?

— Ma Pamor proprie? — La scialo li;
Tutti i dottori fanno cosi.

* * *

„Germanismulû, dice diarulû *Traianû* de la 27 Noembre, a începutû a cutreera România cu iutêla aburului. Nu scimû numai dacã șinele suntû destulû de solide, pentru ca se nu se restôrne trenulû!“

De ce ôre *Traianû* vorbește numai de șine și nu vorbește și de mașinele și cãldãrile trenului? Nu cum-va a începutû unû felû de *apropiere* între elû și Luminațiã sea Beizade Miticã? Nu se teme ôre de gelosia nôstrã?

Geaba voiți se taceți Domnilorû de la *Traian*, cãci tãtã lumea scia faptulû întemplatû mai dillele trecute aprãpe de Comana; tãtã lumea scia cã s'a spartû *cãldarea* trenului aprãpe de acea stațiune și cã, dacã nu începea trenulû se mERGã mai încetû, o putea întempla se se mai spargã ce-va; tãtã lumea scia cã ne fiindû telegrafû a trebuitû se stea trenulû acolo și se viã unû omû cãlare se anunțe pe Beizadea; tãtã lumea scia cã dacã nu se ducea D. Beizadea cu o altã mașinã acãtãtã de unû vagonû, și cu câți-va medici, pericolulû era se fiã mare și trenulû n'arû fi pututû sosi sêra la 9 ore la gara de la Bucuresci.

Tãtã lumea scia acesteã, numai Dumnêvãstrã vE faceți cã nu sciți, Dumnêvãstrã și cu tãte diarele opozițiunii; cãci cele guvernamentale n'au vorbitû de modestiã!

* * *

Ni se spune cã mulți arû critica modulû de vEnder cu toba a portretelorû Mariei lorû Domnului și Dòmna cum și ale D-lui Cogalniceanu de cãtre Politaiulû din Slatina.

Ce vedû Dumnêlorû aci de criticã? De ce n'au criticatû atunci și anunțarea prin toba pentru amãnarea balului ce era se se dea la Teatrulû naționalû? De ce nu criticã și urletulû tobelorû care începe sêra în tãtã capitala par'cã s'arû fi pusû la medatû Constituțiunea nôstrã și românismulû? De ce nu criticã ducerea în triumfulû tobelorû a fãionelorû negru cu albû, care nu suntû colorî romãnesci, cãtre armata romãnã, platitã din banii nostri, erû nu din ale acelor a carorû colorî ni se impunû de fãiorulû popii.

Ce-a facutû Politaiulû mai multû de cãtû a vinde, de bunã voe, locuitorilorû din Slatina, care au trebuintã de elû în totû momentulû, cãte trei portrete? Ce lucru mare se dea unû omû sãracû trei,

sése, sêtu chiar noã sfanți din cândû în cândû pentru Patriã, bez coronitû, *Trompetitû, Adunãritû, Informãritû, Presitû*, și în fine *Papazolitû*.

Totû omulû e datoru se facã sacrifice pentru Patriã!

* * *

Trompeta Carpaților, de la 23 Noembre conține unû articolû intitulatû *Camarila*, care meritã a fi citit și recititû de tãtã lumea, și mai cu sêmã de Domnul Cesar Boliac. Cu tãte acesteã nu credemû de prisos a reproduce și noi cãte-va paragrafe din acelu articolû, fãrã nici o comentare, fãrã numai cãte-va parantese.

„Arû fi de doritû, dice *Trompeta*, se nu vedemû a se forma și pe lângã dinastiã o *Camarilã*, precum s'a formatû mai totûdêuna pre lângã Domnitorî, (fãrã se lip-sescã și D. Boliac), și cari *Camarile* au fostû totûdêuna peirea Domnilorû. (Cum a fostû D. Boliacû la peirea lui Cuza).

„*Camarila* este în natura lucrurilor se se formeze totûdêuna din ômeni *tãrãtori, lingușitori, mincinoși, necinstiți*, și mai cu sêmã *necinstiți politici*, egoiști, interesați, și ambițioși vanitoși! (Bre! ce tablou! Par'cã arû fi luatû dupe naturã și cu experiențã!)

Dupe aceia *Trompeta* face unû altû tablou și mai coloratû de ce face *Camarila* la palatû, și apoi pune pe doui din *Camarila* se vorbeascã între ei despre principe.

— Am vedut cã nu-i a fost bine?

— Da, frate, așã; d'asearã.

— Da ce a avutû?

— S'a separatû se vede de vre-o bãrfire de prin gazete; orî, cine scia, cã nu sciû cine totû îi aduce flêcuri d'asteã cã am bagatû de seamã pre la finele mesei nu prea mânca cu poftã... etc etc.

— N'amû sciutû sãracul de mine cã veneamû și eu. Eu de la masã n'am observatû ce ai vedut Dumnêta și m'am dusû colo!... Më chemase o gelosã de n'are margini. Are pe cine-va se'lu numescû în slujbã: (Prefectû de esemplu la vr'un districtû mai aprãpe!)“

Apoi *Trompeta* sfãtuesce se se respingã de la Palatû tãtã *Camarila*, (rãmãindû se'nțelege Directorele ei și amicii sei); cãci ea va aduce peirea *Trombulû*!

* * *

Tãtã lumeã se'ntrêbã ce amû facutã unde mergemû, cumû stãmû?

Ce amû facutû? scimû toti: **pãcate mari!** Unde mergemû? Ne-o arêta guvernul! Cumû stãmû? Ne-o arêta **totû Trompeta Carpaților** de la 23 Noembre, prin urmãtorulû estrasû:

„Biuroulû Camerii s'a votatû în ședința de Joia trecutã.

„Suntemû datori erã a da ôre care deslușiri lectorilorû nostri, pentru cã biuroulû unei Adunãri legislative nu este și nu pãte fi lucrulû hazardulû. Analisãmû acestû biurou celû puținû în Președintele și vicii-Președintî, partea adevêratû politicã a biuroului, precumû se desêca orî ce corpû spre a le vedea elementele din care este compusû.

„Astû-felû, darã, dicemû: onorabilele D. Grigorie Balsch este unû personagiû care a fostû *oposantû vigrosû* lui 11 Februarie; D. general Florescu este *Maist* în tãtã legea; D. Alexandru Calimack Pa-

padopulu este *Maist Purû*, refusãndû Ministeriulû de ori cãte ori i s'a propusû dupe 11 Februarie; D. Vernescu este Ministru alû *lui 2 Mai*, și numai unul din tãtã președința biuroului, onor. D. G. Cantacozino se pãte dice februaristû curatû.

Unde sunt februarștii?

— **Lauda post Mortem**, este rêsponsulû ce trebe datû la acêstã întrebare.

Êtã unde stãmû!

* * *

Traianû își începe revista din No. 84 cu aceste întrebãri:

Cine ni l'a adusû?

Cine ne va scãpa de elû?

Se înțelege cã cine aluce furtuna, o și risipește; cine aduce foculû aduce și ploia se'lu stingã.

Poporulû este Dumnêlû pe pãmêntû.

Traianû vorbește de cabinetulû actualû.

Priimimû prin posta miã urmãtoarea poesie, pe care o publicãmû pentru originalitatea sea.

DESPĂRTIRIA

sEU

NEAMȚULU ȘI ROMÂNCA

Adhio, Adhio, La refethere,

Cu sãnãthathe sã ne vethemû,

Me duc departe, me duc la bere,

Ein frische Halbe, ca sã frãghemû.

Adio, Adio, dute mai iute

Și de se pãte sã te îneci,

În spuma beri, cãdênd în bute,

Ca de la Water sã nu mai pleci.

Adhio, Adhio, eu merg la Water,

Weil tare-fãrte pe el doresc,

Adhio, adhio, eu plec la Mutter,

Weil unter kinder, mich mult iubesc.

Adio, dute, dute de grabã,

Și de se pãte sã mE slãbești,

Adio șongher, mergi de te bagã,

Kelner la terra, de unde ești.

Adhio, Liebe, dar werde immer

La tine Schöne, o sã gãndescû

Adhio, Engel, ș'in meine Zimmer,

Bitte ein Ander, sã nu gãsescû...

Adio, șușter, dute la dracu,

Sêtu ghet zum Teifel cum tu îi dicit,

Adio, pleacã de du colaca,

Ce é Romãnca pentru calici.

Adhio, adhio, Sezen Sie ruhig,

Und Kein Unglaube la mine faci,

Weil diese lucru la tine traurig,

Und unser König mai mult nu placî.

Adio, liftã, și sã n'am parte

Cu tine masã sã mai întindû,

Marș; — dute, dute cãt mai departe,

Unde-a dus mutu iapa și mindû.

Adhio, Schöne, Ah! placî la mine,

Weil ich für tine, eu mor de thothû,

Adhio, Blume, ghindești mai bine,
Weil nur mit tine, zu leben potu.

Adio Neică! 'mi placu Români,
Si chiar francesii, latini toți;
Urescu toți nemții, toți teutonii,
Remai acolo, te rog, se poți.

— Adhio,
— Adio.

ESCURSIUNI PE MALUL RHINULUI

DE ALESANDRU DUMAS

I

Impejmurile Frafortului sunt curioase. Între ele este mai cu seamă micul Principat de Homburg care merită a fi vedut nu pentru el, ci pentru marea coloniă francesă ce îl locuiește.

Închipuiți-vă un sat întreg protestant, exilat din Franca pe la 1686, în urma revocării edictului din Nantes, și care a luat din țera natală obiceiurile, limba și mai costumul secolului în care trăiau, pentru care pământul s'a învârtit în zadar din acel timp; care nu știa nimic de câtă dupe tradiții; care crede că în Franca totu se mai persecută protestanții și care își vorbesce de Cavalier și de D. de Barrill, par'că aru fi muritu ieri; și tote acestea într'un limbăgiu, care nu mai este alu nostru, cu învârtitură de frase ce nu se mai găsesce de câtă în Molier; astu-felu încatu cređi că citești o scrisore a Dămnei de Sevigni séu d'ale lui Busy-Rabutin.

Ajungându în capitală, de care colonia francesă este departe o leghe, vedu doi soldați plimbându de braț. Cum nu cunoscamu uniforma, întrebaiu pe otelieru din ce corp facu parte.

— Este infanteria noastră, imi răspunse elu.

— A!.. Este infanteria dumnévoastră!

— Da, Domnule! Eri așu fi pututu se-ți a-retu și cavaleria; dar din nenorocire ea a muritu ađi nópte.

— Ce felu, Cavaleria dumnévoastră a muritu ađi nópte?

— Vai! Domnule! Era unu husar și a muritu și acela! statulu nostru datorește confederațiunii germane trei ómeni; doi fantasin și unu cavaleru. Ce doi fantasin suntu acestia pe care-i veduși. Cătu pentru cavaleru, dupe cum avu ónóre a vé spune, a muritu. Acum guvernulu Principelu nostru se ocupă cu complectarea cadrelor....

Principele nostru este suveranu absolutu. Are dreptulu de viață și de mórte în statele sélle, cu tote că, ea alu douilea comandante alu cetății de Luxemburg, primul comandante ilu trimite la arestú cându lipsește de la serviciulu séu.

— Atunci, — dișei otelierulu — Principele dumnévoastră este unulu din cei mai mici suverani ai Germaniei, pentru că nu are de câtă trei soldați?

— O! Domnule — răspunse otelierulu — suntu alți multu mai mici! Cunoscu unulu care nu póte se face recrutația și se dea de câtă doi ómeni, altul, unulu, și altulu o jumătate de omu.

— Jumătate de omu? Cum?

— Se aranjază cu altulu care datoréză unu omu și jumătate.... Ei bine! Unulu dá omulu și celu l'altu ilu îmbracă.

II

Cinci-spre-dece zile în urmă, întâlirăm la Baden pe Principele de N***. Acesta era cu totul altu-ceva! Dupe cum era alu douilea în familie, nu îi rămăsese mostenire de câtă unu sat de 12 case. Elu vându una dupe alta tote casele séle, și cu ele pe supuși sei, afară de unulu singuru, pe care ilu făcuse adiotantu alu séu.

Într'ua đi adiotantulu, ca se-i facă necesu, își dete demisiunea, astu-felu că elu rămase totu Principe suveranu, dar fără nici unu supus.

Sărmanulu Principe! își smulgea pèrulu de necazu. Era redusu se-și bată cănele, ne mai avându pe cine bate.

Cređu că nă dată are se bată atatu de multu pe bietulu dobitocu în cătu are se turbeze se lu mușce.

Amu uitatu a vé spune că Principele de Homburg ni se páru a fi adortu de supuși sei.

Mai bine se fiă cine-va iubitu de puțin de câtă urátu de multu.

(Edițiunea de Bruxelles din 1842. Vol III Pagina 29-30-31).

SULTANII ȘI MINISTRI NOSTRII

Sultanii în salone pe iasp și pe porfiră,
Trecând, p'o sută sclave aruncă reci priviri.

Elu calcă în picioare pe aur și purpură;
Și curtea, ce lu privesce ghicește unde suntu
Plăcerile acelu ce face din pământu

A sa proprietate, unu nume, o bravură.

Așa și Beizadeaua, intrându în Adunare,

Elu, cu disprețuire, aruncă o cătare,

Și calcă peste lege și Constituțiune,

Ce turma sa servilă sub pașii lui îi pune;

Și toți, cu fericire, servicie făcându

Par'că îi ceru favoruri puindu-se la rând.

CĂTE CEVA

— E! E! Ce întâmplare ciudată! — Esclama unulu din mulțime ce privea intrarea M. Sale Domnulu și Dămnei în capitală, vedendu pe Prefectulu Poliției înainte cortegiulu! — Cându a intratu Vodă Bibescu în Bucuresci, dupe însurătore de la Focșani, totu unu Manu era Aga.

— Și ce face cu asta? ilu întrebă unu vecinu.

— Nimicu! Numai întâmplarea ciudată!!...

— De ce nu ține ședințe senatulu? întreba óre cine.

— Pentru că la disolvarea lui, D. N. Ionescu avea cuvântulu, și fiindu că domnia sea nu a venitu în Bucuresci, Senatulu, care este pentru respectulu proprietății, nu va ține nici o ședință până nu va veni onorabilele oratore senatoru alu Colegiulu din Roman.

— Ce însemnéă românulu cându dișe cui-va: Urechiatule!

— Ce se însemneđe! că are urechi mari!... adică că aude bine... că trage bine cu urechia.

— Ce înțelege românul când dișe: culcăte pe urechea aia!

— Însemnéă că se nu te lași dupe cumu te duce, căci te dá de malú.

EPITAFUL BEIZADELEI

Aici zace Beizadeaua, în alu morții eternu somn;
Cât a viețuit în lume a fostu candidatu de domn
De nu a făcut mari fapte pentru romani séu și greci,
Sé fim drepti cu Beizadeaua, elu a făcut mari doleci;
Și pentru patriotismulu streinulu, a umplutu,
Pieptul cu cruci colorate, la ocași de vëndutu.

O cucónă a trădatu
Pe amantu și pe hărbatu!
Care e cel cornotu?

INFORMAȚIUNILE BUCURESCENE

JURNAL NEPOLITIC

Dare de seamă de lucrările Camerei deputaților pe scurtu.

— De ce pe scurtu?

— Pentru ca se conserve caracterulu séu a nu fi politicu.

D. Georgiu Bratianu a fostu la masă la D. Ministru alu justiției B. Boerescu.

— De ce acéstă reclamă?

— Înteu ca jurnalulu să nu fiă politicu, și alu douilea ca se dea D-lui G. Bratianu o importanță politică, de care aru fi geloși multu din avocații ce caută se aibă procese.

Profesorii voru se dea unu dejanu Mării Séle Domnitorulu în ziua Sântulu Sava.

— De ce óre?

— De ce?... De bună seamă ca se póta fi și ei invitați la masă la Palatu.

Se pune în repetiția la teatrulu naționale o frumoasă comedie: *Terani și boerii*.

— De ce boeri și țărani?

— De siguru că privilegiurile, rangurile și monopolurile, desființate suntu dorite de unii ca se iasă eru la lumină.

Locu de vëndare pentru anunțuri.

— Ohavnicu? o fi póte!! Căci amu vedutu vëndându și clopotulu Colțit!

S'a găsit unu individ inecat, în capitală, pe malulu Dămboviței, care dupe fisionomie pare a fi austriac,

— De ce se bănuiește a fi austriacu?

— Pentru ca se se dișe că Rogu l'au omorit.

D. V. A. Urechia, nu va întârția a eda (edita a voitú se dișe) lucrarea sea asupra *Mauro Vlachilor* din Dalmația, pe care l'a visitatu anu-terțiu.

— De ce așa de târziu?

— Pentru că autorele a fostu până acum ocupatu cu cădelnița în țera!

Doi-deci și cinci deputați suntu în concediu.

— Cine l-a numeratu?

— Acei ce facu socotelele de deputați cându merg la urnă.

Vă și Castelul de vëndare!!

— De ce castelu în locu de casă de țera?

— Pentru că se vede aplicare către feudalitate.

Cine voeste unu translatoru de limba Ungară se se adreseze la redacțiunea *Informațiilor Bucurescene*.

— De ce numai acolo? Pentru că acolo suntu cei mai multu și mai buni translatori Ungari!

Se cere: unu june zugravu de tabele doritoru d'a lucra cu léfa fixă.

— Pentru care tabele? Nu cumva Domnulu Cogălnicianu voeste se mai aducă pe țera contribuția cu tabelele din 1864?

Se cere: o cameră séu doie, situata Podulu Mogoșoiei rindulu I cu intrare prin strada Carol I și până la Piața Episcopiei.

— Nu cum-va acestu anunț este trimis de vre-unu Chinezu din Pechin? O cameră «cu intrarea strada Carol I și până la Episcopie» dora numai unu Chinezu póte se caute în Bucuresci!

Tota lumea primește decorațiuni numai unulu pe care lu seimú noi face zimbre uitandu-se la ele.

De ce nu i se dá și lui una? Au dora n'au scrisu istorii și biografii? N'a aprinsu destula tămăie și susu și josu? N'a făcutu și pe Împèratulu Ionițiu? N'a trasu pe sfóra pe Traianu? N'a făcutu pe Oltu se nu vrea se mérgă în Dunare? N'a aprinsu lumânări pe la tote gardurile? În fine, n'a adustu și lista de bucate din Copenhaga?

Amu vedutu decorații atárnate și de gutu și de pieptu, cându le vomu vedea atárnate și de Urechii!

ANUNCIURI IMPORTANTE

DE VĖNDARE EFTINŪ.

Cădelniție — Podulu Mogoșoiei No 39 Smirná și tămăe. Capulu Șoselei Chișelef, și strada Colții No 36.

Decorațiuni. Ministerulu de Interne, Podulu Mogoșoiei No 51.

Bijuterii de contra-bandă. Ministerulu de finantie, Strada Mogoșoiei No...

Pietrele de la acele bijuterii. Strada Bređoianu No 53.

Coróna de aur. Strada Carol I, No 1.

Pietrele coróniei. Strada Bređoianu No 53.

Auru și argintu, medalii, monede vechi și totu felulu de vechituri, Pasagiulu Român, **Administrația Trompetei.**

Tipografia Laboratorilor Români, Strada Medă No 3.

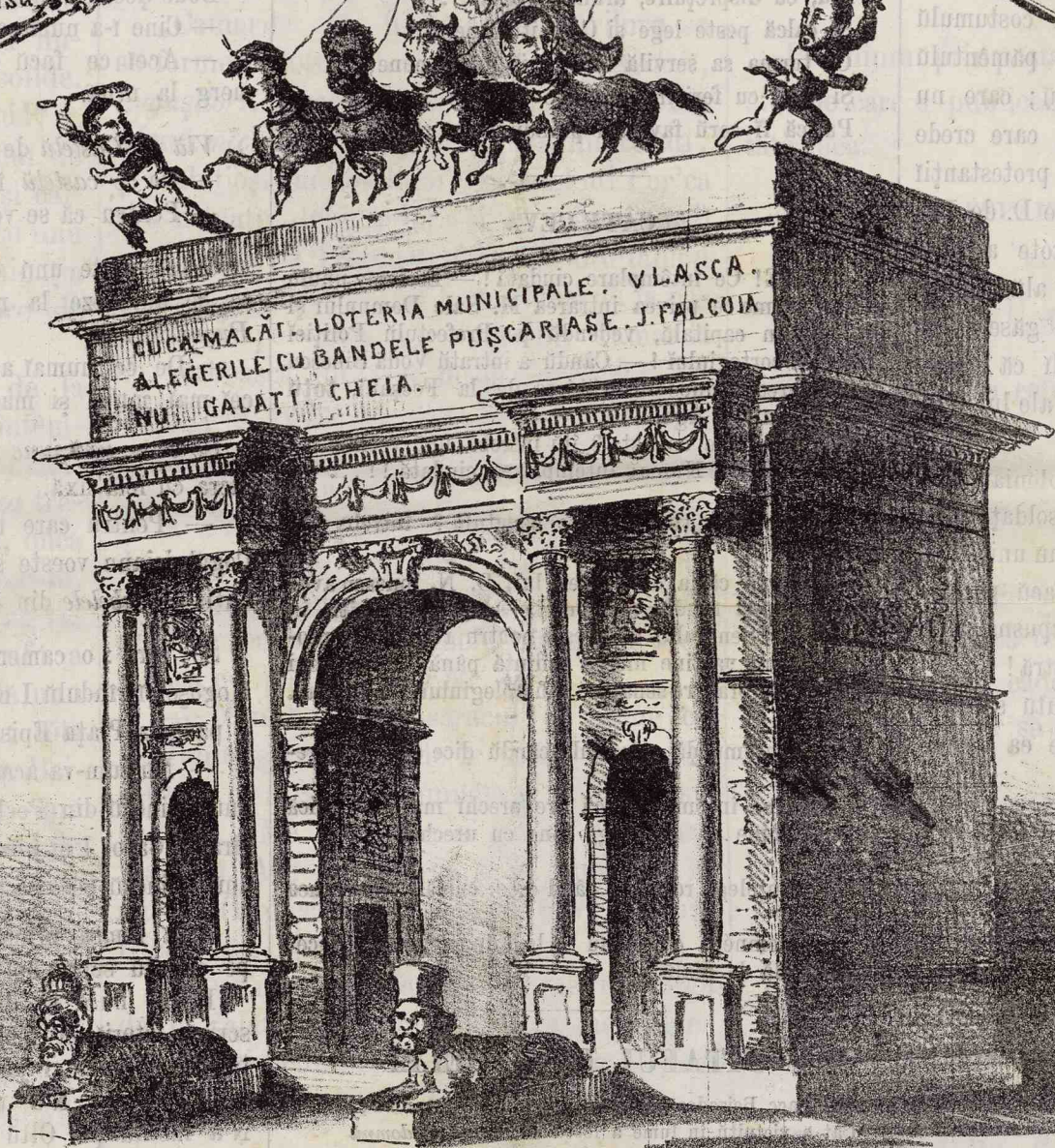

Pe onorea mea, nu s'a facut un micu la Cuca-Macai.
A. Zisu.

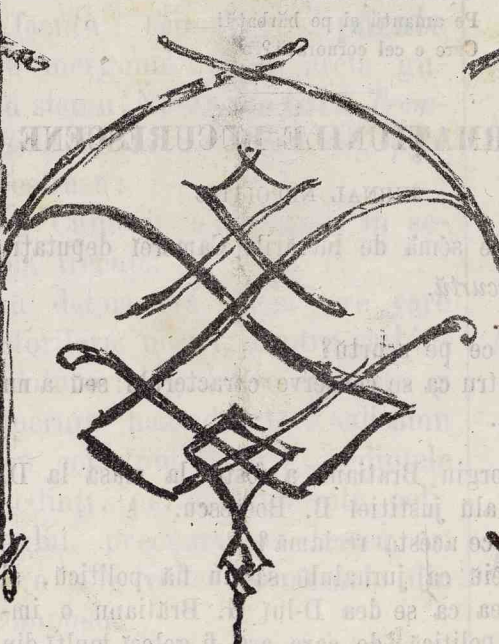
A! Muriti? Aha! ha! ha! Amu scapatu de unulu.

Monumentulu care va ramanea dupe Guver-nulu actuale.

Contributtunea spontanea si Vo-luntarie pentru Coronitu in Vlasca.

Stab. lit. M. B. Baer.

Triumfulu Ministriloru in po-litica esterna.